

“भीठे बच्चे- निश्चय गर, मेरो जे जति छ त्यो बाबाको हो। फेरि ट्रस्टी भएर सम्हाल्यौ भने सबै पवित्र हुन्छ, तिम्नो पालना शिवबाबाको भण्डाराबाट हुन्छ।”

प्रश्न:- शिवबाबामा पूरा बलि चढेपछि कुनचाहिँ सावधानी राख्न धेरै आवश्यक हुन्छ?

उत्तर:- तिमी जब बलि चढ्छौ, सबै कुरा शिवबाबाको हुन्छ फेरि कदम-कदममा सल्लाह लिनुपर्छ। यदि कुकर्म गर्नु भने धेरै पाप चढेर जान्छ। जुन पैसा शिवबाबाको भइसक्यो, त्यसबाट कुनै पाप कर्म गर्न सक्दैनौ किनकि एक एक पैसा हीरा समान छ, यसको धेरै सम्हाल गर्नु छ। केही पनि व्यर्थ नजाओस्। बाबाले तिम्नो केही लिनुहुन्न तर जुन पैसा तिम्नो पासमा छ, त्यो मनुष्यलाई कौडीबाट हीरा जस्तो बनाउने सेवामा लगाउनु छ।

गीत:- आज अन्धेरे में है इन्सान .....

ओम् शान्ति। यो हो भक्तहरूको लागि गीत। तिमीले त यो गीत गाउन सक्दैनौ किनकि भनिन्छ पनि भगवान् आएर परिचय दिनुहोस्। प्रभु नै आएर आफ्नो पहिचान दिनुहुन्छ। प्रभु, ईश्वर, भगवान् कुरा एउटै हुन्छ। प्रभुको सट्टा तिमीले बाबा भन्छौ, बिलकुल सहज लाग्छ। “बाबा” अक्षर परिवारको हो। सारा रचना हो नै बाबाको, त्यसैले सबै बच्चा भए। बाबा भन्न धेरै सहज छ। केवल प्रभु वा गड भन्नाले बाबा सम्झिदैनन्। यो बाबाको लव अथवा बाबाको जायदादको पनि थाहा हुँदैन। बाबाले त स्वर्ग रचनुहुन्छ। यति थोरै कुरालाई पनि कसैले बुझ्दैनन्। आधाकल्प धक्का खानमा लाग्छन्। बाबा आएर सेकेन्डमा पहिचान दिनुहुन्छ। बाबाको सामुने बच्चाहरू बसेका छन्, फेरि पनि चल्दा-चल्दै निश्चय टुट्छ। यदि पक्का निश्चय हुने हो भने सच्चा-सच्चा ब्राह्मण बन्ने थिए। हामी हौं नै शिवबाबाका नाति नातिना, बाबाको घरका भयौं। सम्झिन्छन्- हामी ब्राह्मण शिवबाबाको भण्डाराबाट खान्छौं। ब्राह्मण भयौ त्यसैले ब्राह्मणहरूको नै ब्रह्मा भोजन भयो। शिवबाबाको भण्डाराको भोजन भयो, यो निश्चय हुनुपर्छ। हामी हौं नै शिवबाबाका। छोडपत्रको कुरै छैन। हामी ब्राह्मण शिवबाबाका बच्चा हौं। हाम्रो सबै कुरा बाबाको हो र बाबाको सबै कुरा हाम्रो हो। व्यापारीले हिसाब गर्नुपर्छ। हाम्रो सबै कुरा बाबाको हो र बाबाको सबै कुरा हाम्रो हो। अब तराजु कसको भारी भयो? हामीसँग त कखपन छ र हामी भन्छौं बाबाको राज्य हाम्रो हो। त्यसैले फरक छ नि। तिमीलाई थाहा छ- हामी ईश्वर द्वारा विश्वको मालिक बन्छौं। हाम्रो पासमा जे जति छ, त्यो दिन्छौं बाबालाई। बाबा फेरि भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमी नै ट्रस्टी भएर सम्हाल। सम्झ यो शिवबाबाको हो। आफूलाई पनि शिवबाबाको बच्चा सम्झिएर अगाडि बढ, अनि सबै चीज पवित्र हुन्छ। घरमा जसरी ब्रह्मा भोजन हुन्छ। शिवबाबाको भण्डारा हुन्छ किनकि ब्राह्मणले नै बनाउँछन्। हुन त सबैले भन्छन्- ईश्वरले दिएको हो, तर यहाँ त बाबा सम्मुख आउनु भएको छ। जब हामी उहाँ माथि बलिहार जान्छौं। हामी एक पटक बलिहार भयौं भने त्यो शिवबाबाको भण्डारा भयो। त्यसलाई नै ब्रह्मा भोजन भनिन्छ। सम्झिन्छ- हामी जे खान्छौं त्यो शिवको भण्डाराको हो। पवित्र त अवश्य रहनै पर्छ। भोजन पनि पवित्र हुन्छ तर जब बलिहार गइन्छ, तब नै। दिनु पनि केही छैन, केवल बलिहार जानु छ। बाबा यो सबैथोक हजुरको हो। ठीक छ बच्चाहरू ट्रस्टी भएर सम्हाल। शिवबाबालाई सम्झिएर खायौ भने

शिवबाबाको भण्डाराबाटै खान्छौ। यदि शिवबाबालाई भुल्यौ भने फेरि त्यो पवित्र हुन सक्दैन। तिमी बच्चाहरूले आफ्नो घरबार पनि सम्हाल्नु छ। तर आफूलाई ट्रस्टी मानेर घरमा बसे पनि शिवबाबाको भण्डाराको नै खान्छौ। जो जो बलिहार गए, उनीहरू शिवबाबाका भए। केही पनि बुझेनौ भने सोध। यस्तो होइन— शिवबाबाको खजानाबाट खर्च गरेर कुनै पाप गर्न सक्छौ। शिवबाबाको पैसाबाट पुण्य गर्नु छ। एक एक पैसा हीरा समान छ। त्यसबाट धेरैको कल्याण हुनु छ, त्यसैले धेरै सम्हाल गर्नु छ। केही पनि व्यर्थ नजाओस् किनकि यस पैसाबाट मनुष्य कौडीबाट हीरा जस्तो बन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो पनि तिमी नै हो। एकै बाबा हुनुहुन्छ, जो निष्कामी हुनुहुन्छ। सबै बच्चाहरूको सेवा गर्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म के गर्छु, सबै कुरा तिम्रै हो। तिमिले नै राज्य गर्नेछौ। मेरो पार्ट नै यस्तो छ, तिमी बच्चाहरूलाई सुखी बनाउँछु। श्रीमत पनि मिलिरहन्छ। कुनै कन्याले विवाह गर्न चाहन्छिन् भने भन्नुहुन्छ— ज्ञानमा आउँदिनन् भने जान देऊ। बच्चा यदि आज्ञाकारी छैन भने वर्साको हकदार छैन। श्रीमतमा चलेनौ भने श्रेष्ठ बन्दैनौ, हकदार बन्दैनौ। फेरि सजाय पनि खानु पर्छ। बाबाको आज्ञा छ— अन्धाहरूको लट्ठी बना। उनीहरूले त केही पनि बुझ्दैनन्।

तिमीलाई थाहा छ— हामी पनि पहिले बिलकुल बाँदर जस्तै पतित थियौं। बाबाले अहिले हाम्रो सेना लिनु भएको छ। हामीलाई शिक्षा दिएर मन्दिर लायक बनाइरहनु भएको छ, विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ। बाँकी सबैलाई सजाय दिएर मुक्तिधाममा पठाउनुहुन्छ। बेहदका बाबाको सबै कुरा बेहदका छन्। एक राम सीताको कुरा होइन। बाबा बसेर सबै शास्त्रको सार सम्झाउनु हुन्छ। मनुष्यले पढ्न त धेरै पढ्छन्, तर केही पनि बुझ्दैनन्। त्यसैले त्यो पढेको नपढेको जस्तै हुन्छ। पढ्दा पढ्दै अझै कला कम हुँदै पतित भ्रष्टाचारी बनेका छन्। भन्छन्— पतित-पावन आउनुहोस्। फेरि गंगामा खडा भएर भन्छन्— दान गर। अरे हामी त पावन बन्नु छ, यसमा दानको के कुरा हुन्छ। गंगाको जलमा दान गर्छन्। ठूला-बडा राजाहरूले असर्फी फ्याँक्छन्, फेरि पुजारीहरूले आजीविकाको लागि केही न केही सुनाउँछन्। तिमी त २१ जन्मको आजीविका बाबाले बनाउनु हुन्छ। बाबा कति राम्रोसँग सम्झाएर पावन बनाउनुहुन्छ। यही नै पावन थियो, अहिले पतित बनेको छ। बाबा बसेर तिमी बच्चाहरूलाई परिचय दिनुहुन्छ— तिमीहरू जति पनि ब्राह्मण छौ, समर्पित हुन्छौ त्यसैले शिवबाबाको भण्डाराबाट खान्छौ। समर्पित भएनौ भने आसुरी भण्डाराबाट खान्छौ। बाबाले यस्तो कहाँ भन्नुहुन्छ र— आफ्नो जिम्मेवारी आदि यहाँ लिएर आऊ, सम्हाल गर तर ट्रस्टी भएर। निश्चयबुद्धि हौ भने तिमिले मानौं शिवबाबाको भण्डाराबाट खान्छौ। तिमीहरूको हृदय शुद्ध हुँदै जान्छ। गाउँछन् पनि ब्राह्मण देवी-देवता नमः, यिनै ब्राह्मणलाई नमः गर्न लायक छन्। तिमीलाई थाहा छ— ब्रह्मा द्वारा बाबाले हामीलाई शूद्रबाट ब्राह्मण बनाउनुहुन्छ। कल्प-कल्प बाबा आएर हामीलाई रावण राज्यबाट छुटाएर सुखी बनाउनुहुन्छ। वहाँ दुःखको नामै हुँदैन। यहाँ कति धेरै गुरु विद्वान् पण्डित छन्। एक-एक स्त्रीको पति पनि गुरु हुन्छन्। कति धेरै गुरु भएका छन्। कति उल्टो कारोबार चलाइएका छन्। एग्रीमेन्ट गराउँछन्— पति नै तिम्रा सबै कुरा हुन्। उनकै आज्ञामा रहनुपर्छ। पहिलो आज्ञा, कुमारी जो पूज्य हुन्छिन् उनी झट्ट पुजारी बन्छिन्। सबैका अगाडि टाउको

टेक्नुपर्छ। दोस्रो आज्ञा— काम कटारी चलाऊ। त्यसैले कति फरक भयो। यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई सहयोगी बच्चाहरू चाहिन्छ। उनीहरूले खुट्टामा किन ढोग्ने। बच्चाहरू हकदार हुन्। नम्रता देखाउनको लागि खुट्टामा ढोग्ने आवश्यकता छैन। नमस्ते भन्न सकिन्छ। तिमी भन्छौ— हामी बाबाबाट वर्सा लिन आएका हौं फेरि मायाले एकदम भुलाइदिन्छ। छोडपत्र दिन्छन्। बुद्धिलाई मायाले खत्तम गरिदिन्छ। आज बाबाले सम्झाउनुभयो— जसले शिवको भण्डाराबाट खायो, पियो— त्यो भण्डारा भरपूर, काल कण्टक सब दूर। अमर हुन्छौ। तिमी बलि चढ्यौ भने सबै कुरा शिवबाबाको भइहाल्छ, पक्का निश्चय चाहिन्छ। कुनै कुकर्म गरिदियो भने धेरै पाप चढ्छ। कदम-कदममा राय लिनु छ, लामो चढाइ छ। कति गिर्छन्। बाबा-बाबा भनेर ८-१० वर्ष रहेर फेरि पनि मायाले थप्पड लगाउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ— कदम कदम कहीं पनि अलमलियो भने सल्लाह लेऊ। कति बच्चाहरू सोध्छन्— म मिलेट्रीमा सेवा गर्छु। वहाँको भोजन खानुपर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— गर्न के सकिन्छ र! बाबाबाट मत लिएपछि बाबा जिम्मेवार हुनुहुन्छ। धेरैले सोध्छन्— बाबा बेलायतमा जानु छ, पार्टीमा बस्नुपर्छ। मिल्न त साकाहारी मिल्छ, तर विकारी त हुन् नि। तिमी कुनै पनि बहाना बनाउन सक्छौ। ठीक छ चिया पिउँछु। अनेक प्रकारका युक्तिहरू मिलिरहन्छन्। यिनका राइट हेण्ड धर्मराज पनि बसेका छन्। यस समय कदम-कदममा श्रीमत लिनु छ। धेरै उच्च पद छ। कसैलाई सपनामा पनि याद थिएन— हामी विश्वको मालिक बन्न सक्छौं। बिलकुलै जानेका थिएनौं। कति हीरा जुहारतका महल थिए। सोमनाथ मन्दिरमा कति माल थिए, सबै ऊँट भरेर लिएर गए। अब समय यस्तो आउनेवाला छ, जो किसकी दबी रही धूल में... भनिन्छ नि— राम नाम संगै होस्। सच्चा कमाई गर्नेवालाको हात भरपूर रहन्छ। बाँकी सबै खाली जान्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीहरूको चीज त तिमीहरूको लागि नै हो। म त निष्कामी हुँ। यस्तो निष्कामी कोही छैन। यस समय सबैलाई तमोप्रधान पतित बन्नु छ। पूरा पतित बनेर फेरि पूरा पावन बन्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई संकल्प उठ्यो नयाँ दुनियाँ रचूँ। म आफ्नो पार्ट खेलन आएको छु। जति पनि ठूला ठूला मुख्य छन्, उनीहरू सबैले यस्तो यस्तो समयमा पार्ट खेलछन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ— ज्ञानका सागर बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई पनि ज्ञानी बनाइरहनु भएको छ। पहिले कहाँ यो ज्ञान थियो र? अहिले तिमीले सबैको जीवनीलाई जान्दछौ। धर्म स्थापक पनि मुख्य हुन् नि। माथि देखि लिएर उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ शिवबाबा रचयिता। फेरि ब्रह्मा, विष्णु, शंकर फेरि ब्रह्मा द्वारा ब्राह्मण रचनुहुन्छ। अरू कसैले के जानून् यी जगत् अम्बा सरस्वती ब्राह्मणी हुन् भनेर। पहिले पनि यसै समयमा यिनले तपस्या गरेका थिए। राजयोग सिकाएका थिए। अहिले पनि त्यही कार्य गरिरहेका छन्। यस ज्ञानमा रमण गर्नुपर्छ। आफ्नै घरमा रहनु छ। सबै यहाँ त बस्दैन्। हो, अन्त्यमा फेरि आएर सबै उनीहरू रहन्छन्, जो बाबाको सेवामा तत्पर रहन्छन्। त्यो धेरै अनौठो पार्ट देख्नेछौ। वैकुण्ठको वृक्ष नजिकै आउँछ। बसी-बसी साक्षात्कार गरिरहन्छौ। तिमी पूरा फरिस्ता यहाँ नै बन्छौ। जति पनि मनुष्यात्माहरू छन्, सबैले शरीर छोड्छन्। आत्माहरू फर्केर जान्छन्। बाबा पण्डा बनेर सबैलाई वापस लिएर जानुहुन्छ। यो ज्ञान पनि अहिले छ। सत्ययुगमा ज्ञानको नाम हुँदैन। वहाँ हुन्छ प्रारब्ध, अहिले छ पुरुषार्थ।

तिमी पुरुषार्थ गछौं २१ जन्म बाबा सँग स्वर्गको वर्सा लिनु छ। तिमीले सम्झाउन सक्छौ— हामी ब्राह्मण हौं। मित्र सम्बन्धी आदिलाई तिमीले बाबाको यादमा रहेर भोजन बनाएर खुवाउँछौ भने उनीहरूको हृदय पनि शुद्ध हुन्छ। अन्त्यमा जति बाँच्नेछन्, उनले धेरै मजा देख्छन्। बाबाले घरी-घरी आफ्नो घर आदि सबै कुरा देखाइरहनु हुन्छ। सुरु-सुरुमा तिमीले धेरै कुरा देखेका छौ, फेरि अन्त्यमा धेरै कुरा देख्नु छ। जो छोडेर जान्छन्, उनीहरूले केही पनि देख्न पाउँदैनन्। यी विकारलाई पूर्ण रूपले त्याग्नपछि तब मात्रै हीरा जुहारतले सजिन्छौ। त्यागेनौ भने यति सजिदैनौ पनि। अहिले तिमीहरू ज्ञान रत्नले सजिइरहेका छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सच्चा कमाई गरेर भरपुर हात लिएर जानु छ। एक बाबासँग सच्चा सौदा गर्ने सच्चा व्यापारी बन्नु छ।
- २) हृदयलाई शुद्ध बनाउनको लागि बाबाको यादमा रहेर ब्रह्मा भोजन बनाऊ। योगयुक्त भोजन खानु र खुवाउनु छ। विकारलाई त्यागेर ज्ञान रत्नले सजिनु र सजाउनु छ।

वरदानः— भुजाहरूमा समाहित हुने र भुजाहरू बनेर सेवा गर्ने, ब्रह्मा बाबाको स्नेही भव

जो बच्चा बाबाका स्नेही छन्, उनीहरू सदा ब्रह्मा बाबाको भुजामा समाहित रहन्छन्। यी ब्रह्मा बाबाको भुजा नै तिमी बच्चाहरूको सुरक्षाको साधन हो। जो प्रिय, स्नेही हुन्छन् उनीहरू सदा भुजाहरूमा हुन्छन्। सेवामा बापदादाका भुजा हौ र रहन्छौ बाबाको भुजामा। यी दुवै दृश्यको अनुभव गर— कहिले भुजामा समाहित होऊ, कहिले भुजा बनेर सेवा गर। नशा रहोस्—म भगवान्को दाहिने हात हुँ।

स्लोगनः— सन्तुष्टता र प्रसन्नताको विशेषताले नै उड्ती कलाको अनुभव गराउँछ।